

Kristus for Pilatus.

Hvem skal døbes?

Tale af Apostel Joseph Fielding Smith.

For nogle Maaneder siden, da jeg var paa Besøg i Missionsmarken spurgte en Missionær mig: »Skal vi døbe Mennesker som siger, at de tror, at Joseph Smith var en sand Guds Profet, og at Herren aabenbarede sig til ham, og at Mormonkirken virkelig er Jesu Kristi Kirke paa Jorden, selvom de ikke omvender sig fra alle deres Synder?»

Han sagde, at dette Spørgsmaal var blevet diskuteret blandt Ældsterne, nogle havde én Mening derom, og andre en anden. Nogle fastholdt, at om vi døbte en saadan Person, saa maaske, han siden omvendte sig fra alle sine Synder. Hertil svarede jeg: »Jeg skal læse for Dig, hvad Herren selv siger, saa skal vi se, om det besvarer Dit Spørgsmaal«. Nu skal jeg læse det samme for Dem: »Og atter til Kirken paa Befalings Vis, angaaende Daabsmanden: Alle, som ydmyge sig for Gud, og ønsker at blive døbt, som fremkommer med et sønderknust Hjerte og en angergiven Aand, og som vidner for Menigheden, at de har i Sandhed omvendt sig fra deres Synder, og er villige til at paatage sig Jesu Kristi Navn, med fast Beslutning at tjene ham indtil Enden, og i Virkelighed udvise ved deres Gerninger, at de har annammet Kristi Aand til deres Synders Forladelse, skulle ved Daaben optages i hans Kirke«. Pagtens Bog 20 : 37.

Jeg spurgte, om dette var Svar paa hans Spørgsmaal, og han erkendte, at det var det. Men alligevel opstod Spørgsmaalet: »Holder vi Daaben tilbage for en Person, som ikke har omvendt sig fra alle sine Synder, og siger alligevel, at det er Jesu Kristi Kirke; tænk paa alle de mange af Kirkens Medlemmer, som forbryder sig mod Guds Bud, og endda gør vi ingenting ved det.«

»At være Medlem af Kirken betyder ikke, at man undgaar Straf«.

Jeg svarede: »Ja, det er sandt; vi udelukker ingen fra Kirkens Medlemsskab, med mindre de begaar store Synder«.

Vi forsøger at lære dem deres Pligter, vi forsøger at bringe dem til Omvendelse, vi forsøger at faa dem til at forstaa Sandheden. Men om de, efter at de er blevet Medlem af Kirken ikke vil gøre disse Ting og ikke vil lytte til vore Raad, saa kan vi være forvissat om, at de bliver dømt efter deres Gerninger. At de er Medlemmer af Kirken frelser dem ikke. Hver Mand og Kvinde maa staa til Ansvar for de Gerninger, de har gjort her i Livet. En af Fortidens Profeter sagde: »Ve den, som har faaet Loven, ja den som har alle Guds Bud, ligesom vi, og overtræder dem og ødsler sin Prøvetid bort; forfærdelig er hans Stilling«.

Naar Mennesker bliver Medlemmer af Kirken, skulde de lyde de Forskrifter, som Herren selv har givet. Men betyder det, at de, efter at have bekendt deres Synder og er blevet døbt, kan forsætte med at synde, naar blot de har sikret sig Medlemsskab? Nej, det vilde ikke være konsekvent. Læg Mærke til, at Herren siger, at Menneskene, inden de bliver døbt, maa have et Ønske om at lyde Gud; de maa komme med et sønderknust Hjerte og et angergivent Sind. Hvad menes med et sønderknust Hjerte? En Person, som er ydmyg, som er rørt af Herrens Aand, og som er villig til at holde den Pagt, som blev indgaaet med Gud ved Daaben, samt holde Guds Befalinger. Vi ser videre, at man maa aflægge sine Synder. Betyder det, at man kan gøre det, indtil man er blevet Medlem af Kirken, og siden synde igen? Jeg fæster her Opmærksomheden paa Paulus, som taler om Daaben og Medlemsskabet, og som tilretteviser nogle af Kirkens Medlemmer:

»Hvordan kan vi, som er døde for Synden, leve i den?«

Herren sagde i en Aabenbaring:

»Og vi vide, at alle Mennesker maa omvende sig og tro paa Jesu Kristi Navn, og bede til Faderen i Kristi Navn, og fortsætte i Troen paa hans Navn indtil Enden, ellers kunde de ikke blive frelste i Guds Rige«.

Jeg tror, at Herren mente, hvad han sagde. Jeg tror dette er sandt. Daaben er ikke blot en Dør ind i Riget, som berettiger os til at indtræde, og der tage med os en Masse Synder, som vi ikke har omvendt os fra. Vi maa ikke gaa gennem

Døren, før vore Hjerter er ydmyge og vor Aand angerfuld. Ikke før vi kan love at tjene Gud trofast og redeligt indtil Enden.

»Og vi vide, at Retfærdiggørelsen, gennem Gud og vor Frelser, Jesu Kristi Naade, er retskaffen og sand«.

Dette betyder, at om vi bliver Medlemmer af Kirken med et sønderknust Hjerter og et angergivent Sind, med den Beslutning at opgive al Slags Synd og leve trofast indtil Enden, da bliver vi retfærdiggjorte, og da frelser Jesu Kristi Blod os, og da modtager vi Velsignelserne.

»Og vi vide ogsaa, at Retfærdiggørelsen gennem vor Herre og Frelser Jesus Kristus er retskaffen og sand mod alle, som elsker og tjener Gud af hele sin Kraft og af hele sin Forstand«.

Dette gælder ogsaa os. Det er vor Pligt, som Medlemmer af Kirken, at tjene vor Gud af hele vort Hjerter, af hele vor Sjæl, af hele vor Forstand og al vor Kraft. Dette er vor Skyldighed. Vi skal ikke tjene Gud med et halvt Hjerter, ikke lyde blot en Del af det, som passer os bedst. Vi maa omvende os fuldstændig til Jesu Kristi Evangelium.

»Tager Eder i Agt og beder altid«.

»Men det er muligt for Menneskene at falde fra Naaden og afvige fra den levende Gud. Tager Eder derfor i Agt og beder altid, at I ikke maa falde i Fristelse«.

Ikke blot Kirken i sin Helhed, men Du og jeg maa tage os i Agt. Aldrig i Kirkens Historie har der været saa mange Fristelser i Verden som nu, saa mange Snarer, saa meget, som kan lokke Kirkens Medlemmer bort fra Retfærdighedens Vej. Hver Dag kommer vi i Kontakt med disse Fristelser, disse Farer. Vi maa bestandig have Troens og Bønnens Aand, og huske, at der findes Muligheder for at bortfalde fra Guds Naade. Derfor maa vi fortsætte med at være ydmyge samt tro og lyde alle Evangeliets Principper.

Herren siger i en anden Aabenbaring:

»Og nu giver jeg Eder et Bud, at I skulde tage Eder i Vare og give nøje Agt paa det evige Livs Ord. Thi I skulde

leve af hvert Ord, som udgaar af Guds Mund. Thi Herrens Ord er Sandhed og Lys, og det som er Lys er Aand, nemlig Jesu Kristi Aand«.

Vi har saaledes faaet den Befaling at tage os i Vare, hver en af os, saa at vi nøje giver Agt paa det evige Livets Ord. Vi skulde holde det helligt. Det er lige saa vigtigt at have et ydmygt og sønderknust Hjerte og en angergiven Aand efter som før Daaben.

»I dette Liv lægger vi Grundvolden til at blive fuldkomne«.

Jeg tænker ofte, og det antager jeg ogsaa, at De gør, paa Jesu vidunderlige Bjergprædiken, i hvilken han gav forskellige Slags Instruktioner til Nytte for sin Kirkes Medlemmer i alle Tider. Om vi lyder hans Raad, kan vi komme tilbage til Guds, vor Faders Nærhed, hvor ogsaa Kristus er. Jeg tænker ofte paa Jesu Ord, som i Virkeligheden er en Opsummering af det hele.

»Værer I derfor fuldkomne, ligesom eders Fader i Himmelen er fuldkommen«.

Jeg har hørt mange Udtalelser om dette Emne, som jeg ikke kan gaa ind paa, thi jeg tror, at Herren mente netop, hvad han sagde, nemlig at vi skulde blive fuldkommen ligesom vor himmelske Fader. Fuldkommenheden kommer ikke paa en Gang, men Linie paa Linie og Bud paa Bud. Eksempel paa Eksempel, og saadan fortsætter det saa længe vi er i Jordelivet, thi vi maa gennem Døden og fortsætte videre paa Fuldkommenhedens Vej, inden vi naar den store Fuldkommenhed at blive lig Gud. Men vi lægger Grunden til den her i Jordelivet. Her lærer vi de enkle Principper af Jesu Kristi Evangelium. Her i denne Prøvestand forbereder vi os for Fuldkommenheden. Det er min Pligt, det er Jeres Pligt at være bedre i Dag end i Gaar, og bedre i Morgen end i Dag. Vi befinder os paa Vejen til Fuldkommenhed, og den naar vi blot gennem Lydighed og ved at huse Ønsket i vort Hjerte om at overvinde Verden. Det er alt.

Der skulde ikke findes Synd i Jesu Kristi Kirke af sidste Dages Hellige. Dersom vi har en Fejl, en Svaghed, saa burde vi konsentrere os om at mestre og overvinde den.

Dersom en Person synes, at det er svært at betale Tiende eller holde Visdomsord, da skulde han netop betale Tiende og prøve at holde Visdomsordet, til sidst vil han elske at gøre det. Maatte Herren velsigne og lede Kirkens Medlemmer og bevare dem fra alt ondt. Vi véd, at Verden er fuld af det, som er ondt. Verden er ugudelig: Herren har sagt det. Vi har afkastet Verden. Vi hører til Guds Rige. Maa Herren velsigne os og lede os ind i Retfærdigheden, derom beder jeg i Jesu Kristi Navn, Amen.

Vore Trosartikler

2. »Vi tror, at Menneskene vil blive straffede for deres egne Synder, og ikke for Adams Overtrædelse«.

Det, som gerne kaldes »Adams Fald«, var en nødvendig Begivenhed for at tilvejebringe Menneskenes Prøvetid paa Jorden, under Forhold, hvorigennem de kunde mødes med de Oplevelser, Fristelser og Prøver paa Tro og Udholdenhed, som vilde give dem Lejlighed til at demonstrere deres Hengivenhed mod Sandhed og Retfærdighed, og deres Lydighed mod Gud.

En Prøvestand, som vil forberede Mennesket for den Ære og Herlighed, hvilken vil være vor Fader i Himmelenes største Glæde at besegle paa sine Børn, dersom de har vist sig værdige dertil.

Derfor, eftersom Adams Fald var en Nødvendighed for at tilvejebringe disse Tilstande, uundværlige for at fuldføre Hovedhensigten med Guds Plan for Menneskenes Liv paa Jorden, er det, at Menneskene ikke skulde straffes for Adams Overtrædelse, men kun for deres egne Overtrædelser af de forskellige Love.

Men naar det er i Overensstemmelse med Guds Lov, at Menneskene ikke skulde gøres til Genstand for Straf for Adams Overtrædelse, saa er det ogsaa i Overensstemmelse med Guds Lov, at det skulde gøres til Genstand for Straf for dets egne Overtrædelser af Guds Love.

Mennesket under Guds Love har Magt til at vælge en god Opførsel eller en ond og syndefuld Opførsel.

Nu, vidende hvad der er godt og hvad der er ondt, udøver Menneskene Synd. De synder vidende, med Villie og sommetider tøjlesløst. De overtræder Guds og Naturens Love, og paa Trods af deres Samvittigheds Protester, deres sunde Dømmekraft og overbevisende Grunde.

Menneskene bliver sommetider saa fuldstændige slette og saa fordærvede, at de i Virkeligheden søger ondt og elsker det.

Under saadanne Omstændigheder gentager jeg, at det er i Overensstemmelse med Guds Love, at Menneskene skulde blive straffede for deres egne Synder.

Henvisninger.

Mennesket straffes for deres egne Synder: Rom. 2 : 5—6, 15, Matt. 16 : 27. Aabenb. 20 : 12.

Jeg ønsker at vide:

Spørgsmaal:

Hvorfor praktiserer vor Kirkes Medlemmer ikke den Fremgangsmaade at knæle ned i Bøn ved Møderne? Det synes ellers at være i Harmoni med den Ydmyghedens Aand, der skulde ledsage Bønnen.

Svar:

Vor Kirke opmuntrer Medlemmerne til at knæle ned under Bøn. Vi antager, at alle knæler for Herren, naar de beder i deres egne Hjem. Vi tror, at der i Hjemmet skulde holdes Familiebøn, saavel som privat Bøn, og derunder vil det være godt for Medlemmerne at knæle. Embedsmænd i Kirken knæler ligeledes i Bøn, naar de holder deres Funktionærmøder. Vore offentlige Møder bliver aabnet og sluttet med Bøn, men det er sædvanligvis Møder, hvor Nadveren bliver administreret, og hvor Kirkens Lærdomme bliver prædikeret. Disse Møder er ikke hvad forstaas ved Bønnemøder. Det Fakta, at andre Kirker har Bedeskamler i Kirken, hvor de opfordrer Folk at knæle i Bøn, er ikke ensbetydende med, at vi behøver at følge den samme Skik. Selve Bønnens Aand burde være den samme, hvad enten vi staar, sidder eller knæler.

At „spænde“ Ben

Det er det letteste i Verden, at lægge Hindringer i Vejen, at »spænde Ben«. Dertil behøves hverken Mod, Dygtighed eller Forstand. Man behøver blot at staa stille midt paa Vejen, og uden at det koster Spor af Anstrengelse kan man forstyrre og forhindre ti Gange saa meget, som man nogensinde vil være i Stand til at bygge op og fremme.

Der er mange, som lægger Hindringer i Vejen for Herrens Værk. Det er Personer, hvis Evner og Kræfter til at udrette noget nyttigt i Mesterens Tjeneste er meget ringe, men de kan spotte, latterliggøre, finde Fejl og kritisere; de kan skille Venner fra hinanden og bringe Splittelse mellem Arbejdsfæller; de kan spærre Vejen og ødelægge andres Indflydelse, og naar de har gjort dette, falder de tilbage til deres naturlige unyttige Uvirksomhed. Saa glemmes de hurtigt, men de efterlader sig en Række Forstyrrelser og Ulykker, der kan mærkes længe efter, at de selv er døde og borte.

Paa den Maade er mange villige, ædle Hjerter blevne saarede og gennemstukne og mange velsignende og varmtfølede Sjæle lænkede og lemlæstede i deres Gerning. Personer, som ikke selv vil hjælpe, har spottet og gjort Indvendinger saa længe, at de tilsidst har tabt Nøglen til Rigets Dør; de kan ikke selv gaa ind og vil ejheller tillade andre at gøre det.

Her er et Raad, som alle Kristne saavel som alle Børn bør lægge sig paa Sinde: »Kan du ikke hjælpe, læg da ikke Hindringer i Vejen«. Vær forsigtig med, at du i Ord og Handlinger ikke stiller dig i Vejen for dem, som søger at gøre godt blandt Menneskene. Hvis Gud ikke har givet dig Evner til at udføre noget af Betydning, saa vogt dig i det mindste for at spænde Ben for andre, som han har velsignet i højere Grad, og som søger at rulle hans Værk fremad.

Lad dem, som er kaldet til at arbejde for Herrens Sag, være taalmodige under alle Forhindringer, der møder dem,

og trofast og tillidsfuldt vedblive at gøre deres Pligt med den faste Overbevisning, at Gud staar ved Roret og kan overvinde alle Hindringer. Hvad der mislykkes i Dag, kan blive Grundvolden til en Sejr i Morgen, og Ruinerne af den Bygning, som maaske styrter sammen for os, kan blive et Led i et langt større og herligere Bygningsværk, som Gud vil anerkende og krone med sine største Velsignelser.

Guds Øjne er altid fæstede paa hans villige og ydmyge Tjenere, og de bør ikke blive mismodige over de Genvordigheder, der møder dem paa deres Vej, eller de Hindringer, som falske Brødre foraarsager. Dersom de virker i Tro, Haab og Kærlighed, kan de være forvisset om, at Gud ikke vil forlade eller glemme dem; thi han har Omsorg for dem under alle Forhold og Tilskikkelser og vil tilsidst paa sin Maade bringe dem triumferende ud af Kampen.

Alma L. Petersen.

Smaa Ord med paa Vejen

Sig mig — om Du tør bære en Mælkeflaske eller en Kurv gennem Strøget i Din By — og jeg skal sige Dig, hvem Du er.

* * *

At handle ret midt i Faren — naar der ingen Betænkning gives — naar det gælder Livet — det er et Vidnesbyrd om Storhed.

Selma Lagerlöf.

* * *

»Og ved intet fortørner Menneskene Gud mere end dermed, at de ikke anerkender hans Haand i alle Ting, og ikke adlyde hans Befalinger, og mod ingen er hans Vrede optændt mere end imod saadanne.

Pagtens Bog 60 : 21.

* * *

Kirke-Nyt Verden over

Opførelse af Los Angeles Tempel. — Det direkte Arbejde med Opførelsen af det nye Los Angeles Tempel vil blive paabegyndt saa snart, der foreligger en gunstig Afgørelse af Los Angeles By-Plans Kommission om et afgjort egnet Sted. »The Associated Press« et af Amerikas første Nyhedsbureauer citerer Præsident George Albert Smith, som siger: »Vi vil faa et Stykke Land, men vi vil ikke bygge derpaa, før vi er sikker paa, at der ikke bliver bygget et Pakhus eller lignende Projekter lige op af vore Døre«. Kirken har for nylig officielt henvendt sig til Los Angeles By-Plan Kommission om Tilladelse til at opføre et Tempel til 250,000 Dollars paa den godkendte Byggegrund. Antallet af Hellige i Syd Kalifornien er ca. 75,000, og det vokser stadig.

Den kvindelige Hjælpeforenings Tøj Indsamling indbragte 619,904 Stk. — Den kvindelige Hjælpeforenings Tøj Indsamling begyndte i Maj for at afhjælpe Nøden af de mest tiltrængte Klæder blandt de Hellige i Europa. Det samlede Antal beløb sig til 619,904 Stk. Deraf var 118,167 Stk. Herreklæder, 150,599 Stk. Kvindeklæder, 199,733 Stk. Børneklæder, 92,781 Stk. Babytøj, 2,253 Stk. Vattæpper, 1,226 Stk. Uldtæpper, 689 Lagner, 40,056 forskellige Artikler, som Naale, Traad, Garn, Sæbe, Pudder o.s.v., samt 14,400 forskellige blandede Artikler. De Lande, som fik Gavn af disse Indsamlinger var Norge, Finland, Holland, Belgien, Frankrig, Tyskland, Danmark, Tjekkoslaviet, den Palæstina-Syriske Mission og England.

De hollandske Hellige sender Kartoffler til Tyskland. — Som et af de mest bemærkelsesværdige Beviser paa Næstekærlighed og Arbejde, i Kirken som et Hele, sendte de Hellige i den Nederlandske Mission i November Maaned 70 Tons Kartoffler til de Hellige i Tyskland. Arbejdet med at sætte, luge og grave dem op var ikke nogen ubetydelig Sag. Præsident Cornelius Zappey (Vi danske husker sikkert »Den lille hollandske Dreng« fra Generalkonferencen sidste Sommer) arbejdede saa haardt som nogen af de Hellige, for han maatte sikre sig Tilladelse til at sende dem ud af Landet. Antallet af Velfærdsprojekter i Europa tiltager, idet

Velfærdsprogrammets Aand, Kærlighed og Arbejde, er stærk blandt alle Hellige.

Berlins Konference overværet af 2,000. — Den 23 November 1947 blev der afholdt Distriktskonference i Berlin i den østtyske Mission, og den blev overværet af 2,000 Mennesker. Møderne blev holdt i »Deutsche Statsopera«, som blev bygget af Hitler. Præsident Alma Sonne, Walter Stover, Jean Wunderlich samt tyske og russiske Embedsmænd overværede Konferencen. Et Kor paa 120 Stemmer akkompagneret af et Orkester udførte Sangen og Musikken.

Der opmuntres til »Familie Timer« i Zions Grene. — Det første Præsidentskab, de tolv Raad og det præsiderende Biskopraad opmuntrer de Hellige i alle Zions Grene til at holde »Familie Timer« i Hjemmet. Hensigten med disse »Familie Timer« er, at forene Familierne i et ædelt Familieskab; at stimulere Undervisningen i Evangeliet og styrke hvert Familiemedlems Vidnesbyrd, samt styrke den moralske og kulturelle Indflydelse i Hjemmet, og endelig give Børnene Lejlighed til at udtrykke sig om alle Emner.

Ved De? At ved Foraarskonferencen i Tabernaklet i 1947 kaldte Præsident George Albert Smith Danmarks forhenværende Missionspræsident Orson B. West op for at tale om sine Oplevelser som Missionspræsident og for at bære Vidnesbyrd. — At ved den skandinaviske Konference i Logan Tabernakel i August 1947 var der mere end 500 Skandinaver tilstede. Kendte Navne som Holger M. Larsen, Peter Præstmann Olsen, Elisabeth Frstrup, Jørgen Hyllested, Fritz Johansson (forhv. svensk Missionspr.), Philip Jensen, Mark B. Garff og Orson B. West samt mange andre henholdsvis talte og sang for Forsamlingen.

Efter en meget vellykket Motorcykletur gennem Amerika er Harry Petersen vendt tilbage. Sidst i Oktober kom Broder og Søster Harry Petersen tilbage fra deres indholdsrige Tur gennem Staterne. Harry Petersen skænkede en Helafstensforestilling til Grenen, og Pengene, der kom ind ved denne Forestilling, skulle gaa til Fornyelse af Københavns Grens Sangbøger. Det var en Oplevelse, og vi haaber, at mange baade Hellige og Venner maa faa Lejlighed til at se den skønne Farvefilm.

Kredslærernes Budskab for Februar

Børnene.

Pagtens Bog 68 : 25—29.

»Og atter: For saa vidt som Forældre i Zion eller i nogen af dens organiserede Stave have Børn, og ikke undervise dem i Lærdommen om Omvendelse, om Tro paa Kristus, den levende Guds Søn, og om Daab og den Helligaands Gave ved Haandspaalæggelse, naar de er otte Aar gamle, skal Synden være paa Forældrenes Hoveder; thi det skal være en Lov for Zions Indvaanere og i alle dets organiserede Stave. Og deres Børn skulde døbes for deres Synders Forladelse, naar de otte Aar gamle og annamme Haandspaalæggelse. Og de skulle ogsaa lære deres Børn at bede og vandre retskaffent for Herren«.

Vi tror ikke paa Daaben for Spædbørn, for de kan ikke synde, ej heller kan de indgaa en Pagt med Gud gennem Daaben. Først efterhaanden som Barnet vokser op og faar Forstand og Dømmekraft, er det muligt at lede det enten den ene eller den anden Vej.

Størsteparten af Jordens Befolkning leder overhovedet ikke deres Børn, derfor kan vi daglig se smaa Børn paa 6—7 Aar som allerede er vel bekendt med Løgn, Tyveri, Banden og modbydelig Tale, som med de mest vel gennemtænkte og underfundige Handlinger tilfredsstiller deres allerede vidt fremskredne syndefulde »Jeg«. Vi, der lever i Adspredelsen, har et meget stort Ansvar. Vi er ifølge Landets Love nødt til at sende vore smaa uskyldige Børn i Skole blandt andre Børn af alle Kategorier, og dersom vi ikke er vort Kald voksent og paa den mest forstaaende og gennemgribende Maade leder og hjælper Barnet ad den Vej, der fører til Daaben og senere Retfærdighedens Vej, saa er der stor Chance for, at de ledes en helt anden Vej, end den Gud har befalet Kirkens Forældre at hjælpe deres Børn ad. Mange sidste Dages Hellige er sig ikke dette store Ansvar bevidst. De overlader det til Søndagsskolelærerinden at

lære Barnet om Gud. Maaske strækker de sig til at lære Barnet en Bøn. Mange Forældre er ligefrem skamfulde over at snakke Religion med deres Børn. Saml deres smaa Børn, lige fra den mindste til den største omkring Dem mindst en Gang ugentlig. Gør denne Dag eller Aften til en vidunderlig Oplevelse for Børnene. Fortæl i jævne Ord om Jesus, hans Lignelser, om Daaben og dens Betydning, lær dem at bede, tag i det hele taget alt frem, som en Barnehjerne kan fatte og gør det levende og skønt for dem. Syng de mange herlige Børnesalmer, som den danske Salmebog er saa rig paa og forklar Salmernes Betydning. Har De en Billedbibel, har De en vidunderlig Hjælp. Ellers vil De sikkert kunde anskaffe Billeder eller Glansbilleder til at gøre deres lille Bibelstudium interessant.

Gør ikke disse Ting af Pligt, men af den inderligste Kærlighed til Evangeliet og deres Børn. Bed Gud om Hjælp til at lede og bevare deres Børn, saa at Barnet er fuldt ud klar over, hvad det gaar ind til paa sin Daabsdag, at omvende sig om det har gjort smaa Synder, at love at leve saa godt som muligt efter Guds Bud og Befalinger og at elske Gud og Jesus over alt.

Børnene er vor kosteligste Gave og et af vore største Ansvar.

Arlin.

Og atter siger jeg eder: I skulle omvende eder og vorde døbte i mit Navn samt blive som et lidet Barn, ellers kunne I ingenlunde arve Guds Rige.

Morm. Bog 3 Nephi 11 : 38.

Fra Missionsmarken

Daab:

KØBENHAVN: Den 7. December 1947 blev følgende døbte: Edith Marie Leis blev døbt af Missionær Grant Le Hansen, Haandspaalæggelse af Ældste Rich. Gregersen. Arne Leis blev døbt af Missionær Grant Le Hansen, Haandspaalæggelse af Missionspræsident Alma L. Petersen. Per Henrik Dichmann blev døbt af Missionær Rich. Fielden, Haandspaalæggelse af Ældste Alfred Hansen. Vagn Edwin Dichmann blev døbt af Missionær James L. Robertson, Haandspaalæggelse af Missionær Hans Werner, Nielsine J. K. Hansen blev døbt af Missionær Rich. Fiel-

den, Haandspaalæggelse af Ældste Emil Jensen. Svend B. Elmsted blev døbt af Ældste Alfred Hansen, Haandspaalæggelse af Missionspræsident Alma L. Petersen.

AALBORG: Den 18. December 1947 blev følgende døbt: Andrea Elisabeth Nielsen blev døbt af Missionær L. Nielsen Clark, Haandspaalæggelse af Missionær Mark Fowler. Aase Vibeke Jensen blev døbt af Missionær Enoch Henriksen, Haandspaalæggelse af Missionær L. Nielsen Clark.

Vi ønsker de nye Søskende Velkommen i Kirken og Lykke og Velsignelse i Fremtiden.

Velsignelser:

SILKEBORG: Den 16. December 1947 blev Frode Holst Sørensen og Magda Skov Sørensens lille Datter, født den 13. Oktober 1947, velsignet af Ældste Emil Thomsen og givet Navnet Anni Sørensen.

Ordinationer:

AALBORG: Den 19. Oktober 1947 blev Chresten Bredgaard Jensen ordineret til Lærer af Distriktspræsident Henry Løjborg. Samme Dag blev Helge Preben Nielsen ordineret til Lærer af Grensforstander Arnold J. Bukke. Samme Dag blev Leo Christiansen ordineret til Lærer af Ældste Valdemar Gerlach.

AARHUS: Den 23. November 1947 blev Lauritz Vohlert Nielsen ordineret til Præst af Grensforstander Frede Thomsen. Den 14. December blev Tage I. Davidsen ordineret til Ældste af Missionspræsident Alma L. Petersen.

Dødsfald:

BRØNDERSLEV: En af de trofaste Hellige i Brønderslev, Broder Anton Thomsen, er den 7. December 1947 afgaaet ved Døden. Broder Thomsen blev 81 Aar gammel. Æret være hans Minde.

Missionærankomster:

Den 12. December 1947 blev Grethe Vohlert Nielsen, Aarhus, kaldet til at arbejde som Missionær i Horsens. Den 16. December 1947 ankom følgende Missionærer: Merrill Holt Ashby, Spanish Fork, beskikket til at arbejde i Nykøbing Mors. Herbert E. Andersen, Sacramento, Kalifornien, beskikket til at arbejde i København. Lars Mahoni Bishop, Hinckly, Utah, beskikket til at arbejde i Struer. John D. Christiansen, Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i København. David Kennedy McNeill, Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Aalborg. Don

Shurtliff Robertson, Spanish Fork, Utah, beskikket til at arbejde i København. Truman Rex Fischer, Altadena, Kalifornien, beskikket til at arbejde i København. Den 22. December 1947 ankom følgende Missionærer: Martin Nielsen og Hustru, Lillian Nielsen, Logan, Montana, beskikket til at arbejde i København. Richard Nobel Petersen, Fielding, Utah, beskikket til at arbejde i Esbjerg. Alma Petersen, Meza, Arizona, beskikket til at arbejde i Odense. Thomas Merrill Hadley, Ogden, Utah, beskikket til at arbejde i Kolding. Jack Lester Hansen, Bend, Oregon, beskikket til at arbejde i Esbjerg. Keith Keller Crane, Mink Creek, Idaho, beskikket til at arbejde i Randers. John Gibbs Clawsen, Seattle, Washington, beskikket til at arbejde i Odense. Chas. Rodney Madsen, Sandy, Utah, beskikket til at arbejde i Hjørring. Vance A. Leavitt, Bowmont, Idaho, beskikket til at arbejde i Esbjerg.

Missionærer afløst:

Den 25. November 1947 blev Missionær Olga Julie Jensen, Kalifornien, afløst. Den 12. December 1947 blev Missionær Ellen Rasmussen, Aarhus, afløst.

Forflytninger:

Den 16. December 1947 blev Willis Petersen flyttet fra København til Aalborg. Den 18. December 1947 blev Rulon Burton flyttet fra København til Struer. James Robertson fra København til Nykøbing Mors. Den 26. December 1947 blev Gaylen S. Young flyttet fra Esbjerg til Kolding. Den 26. December 1947 blev Douglas J. Reed flyttet fra Odense til Randers. Den 29. December 1947 blev Axel og Lena Andreasen flyttet fra Aarhus til Aalborg. Den 29. December 1947 blev Enoch og Anna Henriksen flyttet fra Aalborg til Sverige, hvor de skal arbejde Resten af deres Missionstid. Den 30. December 1947 blev Robert Magleby Christensen flyttet fra Hjørring til København. Den 30. December 1947 blev Aage og Jennie Boeslund flyttet fra København til Aarhus. Den 10. Januar 1948 blev Merlin G. Meyers flyttet fra København til Odense. Den 10. Januar blev John Jørgensen flyttet fra Aarhus til København. Den 10. Januar blev William Soelberg flyttet fra København til Aarhus. Enoch W. Russon blev flyttet fra Odense til København.

Nyt fra de smaa Grene:

HORSENS: Den 12. December 1947 afholdtes der i Horsens et stort Møde, hvor Præsident Alma L. Petersen var Hovedtaler. Der var ialt 36 Missionærer og 71 Fremmede til Stede.

HJØRRING: Den 3. Januar 1948 afholdt Hjørring Søndags-skole et Juletræ for Børnene. Der var 50 til Stede, og alle Børnene fik Gaver.

SØNDAGSSKOLEN

NADVERENS

Lad os boje vort Hoved ydmygt ned,
og bede til ham, som for os led.
Han slutted med os en evig Pagt
og frelste os fra Dødens Magt. —

KORLEKTIER

1. *Søndag*: Matth. 6: 11. Giv os i Dag vort daglige Brød.
2. *Søndag*: Rom. 13: 10. Kærligheden gør ikke ondt imod Næsten, derfor er Kærligheden Lovens Fylde.
3. *Søndag*: Matth. 10: 33. Men den, som fornægter mig for Menneskene, ham vil ogsaa jeg fornægte for min Fader, som er i Himlene.
4. *Søndag*: Ap. Gern. 4: 12. Og der er ikke Frelse i nogen anden; thi der er ikke noget andet Navn under Himmelen, givet iblandt Menneskene, ved hvilket vi skulde blive frelste.

»5 Minutter før Tiden« er Søndagsskolens Valgsprog.

INDHOLD:

Hvem skal døbes?	18
Vore Trosartikler	22
Jeg ønsker at vide.	23
At »spænde« Ben	24
Tidernes Tegn	61
Smaa Ord med paa Vejen.	25
Kirke-Nyt Verden over	26
Kredslærernes Budskab for Februar	28
Fra Missionsmarken	29
Søndagsskolen	32

Husk her ved Aarsskiftet at forny Deres Abonnement paa SKANDINAVIENS STJERNE. Kun 6 Kr. for et Aar.

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af
Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige.
Ansvarshavende Redaktør: Alma L. Petersen, Priorvej 12, København F.